

РЕШЕНИЕ

№ 5672

гр. София, 25.09.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 55 състав,
в публично заседание на 19.09.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диана Стамболова

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **5976** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 268 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.

Образувано е по жалбата на Н. Й. Б. срещу Решение № ПИ-219/19.06.2023 на директора на ТД на НАП С., с което е оставена без разглеждане поради липса на правен интерес жалбата на Н. Й. Б. срещу мълчалив отказ по искане вх. № 94-Н-194/02.06.2023г. или против отказ, обективиран в изходящо писмо изх. № С230022-178-0013361/06.06.2023г., издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП С.. Жалбоподателят излага доводи за незаконосъобразност на обжалваното решение по съображения за неправилно приложение на материалния закон и съществени процесуални нарушения. Счита, че административният орган е задължен изрично да се произнесе по отправеното искане на основание чл.173 от ДОПК да бъдат отписани погасените по давност публични задължения по изпълнително дело[ЕИК] по описа за 2020г. при НАП, въз основа на влязло в сила разпореждане изх.№ С230022-035-0032938/06.03.2023г. на публичен изпълнител М. С.. По така изложените съображения иска отмяна на обжалваното решение и на потвърденият с него отказ на публичния изпълнител.

В съдебно заседание жалбоподателят лично поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена по изложените в нея съображения. Претендира присъждане на сторените съдебни разноски.

Ответникът – Директорът на ТД на НАП [населено място] чрез процесуален представител оспорва жалбата като неоснователна. Претендира юрисконсултско

възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение. Административен съд София град, като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна, следното: С Разпореждане за прекратяване на производството по принудително изпълнение съгласно чл.225 от ДОПК с изх. №С230022-035-0032938/06.03.2023г., издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП С. е прекратено производството по принудително изпълнение по изпълнително дело№[ЕИК] /2020г. по описа на ТД на НАП С. в размер на 36938.73 лв.

На 02.06.2023г., предвид влязлото в сила разпореждане с изх.№ С230022-035-0032938/06.03.2023г., издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП С., с което на основание чл.171 от ДОПК е констатирано погасяване по давност на претендираното вземане по изпълнително дело №[ЕИК] /2020г. по описа на ТД на НАП С. в размер на 36938.73 лв., с вх. № 94-Н-194 от 02.06.2023г. жалбоподателят е подал искане по чл.173 от ДОПК до публичния изпълнител да бъдат отписани погасените по давност публични задължения по изпълнителното дело. Искането е тези погасени по давност задължения, да не фигурират в личната му партидата в НАП и в данъчното му досие в справката за погасени по давност/отписани задължения. Твърди, че липсва изричен административен акт за отписването им по чл.173 от ДОПК.

С писмо изх. № С230022-178-0013361/06.06.2023г., издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП С. е посочено, че съгласно извършената справка за общите задължения, актуална към 06.06.2023г., задълженията, които са погасени по давност, не фигурират в данъчно-осигурителната сметка на лицето, поради което счита, че са спазени изискванията на чл.173 от ДОПК.

С Решение № ПИ-219/19.06.2023 на директора на ТД на НАП С. е оставена без разглеждане поради липса на правен интерес жалбата на Н. Й. Б. срещу мълчалив отказ по искане вх. № 94-Н-194/02.06.2023г. или против отказ, обективиран в изходящо писмо изх. № С230022-178-0013361/06.06.2023г., издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП С..

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата изхожда от надлежна страна – адресат на оспореното решение, подадена е пред компетентния съд и в предвидения за това срок, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е основателна._

Оспореното решение е издадено от компетентния орган по чл. 266, ал. 1 от ДОПК, в случая – директора на ТД на НАП - С.. Не се констатираха нарушения, свързани с неспазване на установената форма или съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Що се отнася до спазването на материалноправните разпоредби съдът счита, че отказът за отписване на конкретните публични задължения заради възражение за давност и потвърждаването му при административното обжалване са постановени при несъобразяване с материалния закон.

Според чл.173 от ДОПК, вземанията се отписват, когато са погасени по давност.

Жалбоподателят е представил доказателство за твърдението си, че след извършена от него електронна справка с КЕП в страницата на НАП се установява, че погасените по давност вземания не са отписани. Това обстоятелство не се оспорва и от процесуалния представител на ответника в съдебно заседание, като твърдението е, че такъв е

програмния продукт на НАП за погасените по давност публични задължения. Следователно безспорно е установено, че погасените по давност публични задължения не са отписани.

Жалбоподателят е направил искане до административния орган за издаването на административен акт по чл.173 от ДОПК за отписване на погасено по давност публично задължение, като изрично на основание чл.21 ал.3 АПК е поискал издаването на нарочен индивидуален административен акт, представляващ властническо волеизявление по закон – чл.173, ал.1 ДОПК, че погасеното по давност публично задължение на жалбоподателя е признато от административния орган за отписано поради изтекла давност.

В случая е направено искане за това от жалбоподателя до публичния изпълнител. Като е отказал отписването на погасените по давност публични вземания, установени с РА за начет № 528/06.09.2001г. и разпореждане със същия номер, ведно с начислените върху задължението лихви, публичният изпълнител при ТД на НАП-С., съответно директорът на ТД на НАП-С. като е отхвърлил жалбата срещу този отказ като неоснователна, са постановили незаконосъобразни актове, които следва да бъдат отменени.

При тези си изводи съдът приема, че оспореното решение на директора на ТД на НАП-С. следва да се отмени. Предвид приложение на чл.160, ал.3 от ДОПК поради естеството на дължимия акт, преписката следва да се изпрати на компетентния публичен изпълнител за издаване на съответния акт по искането на жалбоподателя за отписване, при съобразяване на задължителните указания по тълкуване и прилагане на закона, дадени в решението.

При този изход на спора е основателна претенцията за разноси за жалбоподателя, които ответникът следва да бъде осъден да заплати в размер на 1010 лева, от които 10 лв. за заплатена държавна такса и 1000 лева адвокатско възнаграждение. Съдът намира за основателно направеното от ответника възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение в размер на 3 650лв., тъй като делото не е с материален интерес, както твърди жалбоподателя. Размерът на адвокатското възнаграждение следва да се определи съобразно чл.8, ал.3 от Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения, която предвижда за процесуално представителство, защита и съдействие по административни дела без определен материален интерес, извън случаите по ал. 2, възнаграждението да е 1000 лв. В случая съдът присъжда адвокатското възнаграждение в минималния му размер, тъй като делото не представлява фактическа и правна сложност, проведено е само едно съдебно заседание, а жалбоподателят, който е юрист, се представлява сам, а не чрез упълномощения от него адвокат.

Воден от изложеното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № ПИ-219/19.06.2023 на директора на ТД на НАП С., с което е оставена без разглеждане поради липса на правен интерес жалбата на Н. Й. Б. срещу мълчалив отказ по искане вх. № 94-Н-194/02.06.2023г. или против отказ, обективизиран в изходящо писмо изх. № С230022-178-0013361/06.06.2023г., издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП С..

ИЗПРАЩА преписката на публичен изпълнител при ТД на НАП - С. за произнасяне

по искане вх. № 94-Н-194/02.06.2023г. от Н. Й. Б. съобразно задължителните указания по тълкуване и прилагане на закона, дадени в решението.

ОСЪЖДА ТД на НАП - С. да заплати на Н. Й. Б. от [населено място],[жк], [жилищен адрес] вх. „А“, ет.2-3, ап.2-3, сумата от 1010 лв. (хиляда и десет лева) разноси по делото.

Решението не подлежи на обжалване.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: